

Grand finále Pobeďím, 12.11.2016

Dnes začnem od začiatku, ale že úplne od začiatku. Je jeseň 2015. Som u svokry a mám chuť ísť na ryby. Na malé ostriežiky sa mi nechce ísť, zubáče chytať neviem, šťúk sa bojím, na jalce a bolene v plytčinách už je neskoro. Takže zostávajú duháky na nejakom súkromnom revíry. S Majom Michalkom sme sem tam spolu vybehli do Brumova alebo Jestřábíc. Dnes ale nemá čas a ani informácie, ako to na daných revíroch vyzerá. Zavolaj Braňovi Pecníkovi, vraví. Braňa veľmi nepoznám, evidujem ho z jalcovej ligy a z pár pohároviek, vymenili sme si dokopy pár viet, viem, že je považovaný za duhakového experta a to je všetko. Ale skúsím zavolať, však mi hlavu neodkusne. Zavolať som, hlavu mi neodkusol, namiesto toho si na druhý deň vybavil voľno a išli sme si spolu zachytať. Zachytali sme, pokecali, Braňa začal rozvíjať teóriu duhakovej ligy. Vravím si, dobre sa to počúva, bolo by to fajn, ale kým sa to naplánuje, kým sa to zorganizuje, kým sa to dohodne, kto bude taký blázon, že bude tomu venovať svoj voľný čas a prostriedky, atd. Prešlo pár mesiacov, milión telefonátov, tisíc mailov, pár stretnutí a štyria ochotní blázni sa vyprofilovali. Projekt ožil. Prešlo zase pár mesiacov, 10 ligových kôl a sme tu, vo finále prvého ročníka FAVORITE Jazernej pstruhovej ligy.

Top 30, tí najlepší z najlepších, králi kráľov, majstri, crème de la crème. No dobre, tak pár tých, čo to vedia a húf nás, čo sme mali šťastie a prebojovali sme sa do finále.

Čo nás čaká? Je toho dosť, 1600ks pstruhov, 10kg baktérií požierajúcich sinice, teplý čaj, rezne, pečené kolená, extra silný vietor, dážď so snehom, fazuľová polievka, 30 ľudí riskujúcich zápal pľúc, poukážky od Maja Maslaňaka, generálneho sponzora ligy a 6 kôl záverečného preteku FAVORITE Jazernej pstruhovej ligy. Výsledok preteku nám určí jednak majstra SR a dvak celkového víťaza ligy.

Prípravu na pretek sme mali špecifickú, vrámci nej sme absolvovali rybníkársko-chovateľský rýchlo-samo-kurz a hľadali odpovede. Kedy bude lepšie ryba brať, keď ju nasadíme týždeň pred pretekom alebo deň pred pretekom? Taaa.....dajme týždeň pred. A toto zelené vo vode, to je dobre, že tu je? Taaa.....asi nie. Je nasadená ryba aktívna, berie? Taaa.....nebarz (overené nezávislými arbitrami). Nie je náhodou málo kyslíka? Taaa.....nevieme.

Takže nasledovala návšteva múdreho človeka, jeho meracích prístrojov a kamarátiek baktérií. Výsledkom by malo byť viac kyslíka, menej bahna, žiadne sinice a kopa strašne žravých duhákov. Sme zvedaví.

Predpoveď sa naplnila, ráno fúka riadne. Zázemie je ale pripravené excelentne, plastové zásteny a ohrievače zabezpečujú, že v čase nechytania si odýchame a najeme v pohodlí a teple. Klobasa zjedená, udice naviazané, stojím na svojom prvom štande, na druhej strane oproti bufetu.

Takže prvé kolo. Postupnosť už poznáte, rotačka, plandavka, guma na ťažšej hlavičke, guma na ľahšej hlavičke, na hrubšom silone, na tenšom silone, na najtenšom silone. Za cele kolo som mal jeden ťuk, jeden maličký poťah gumy, ktorý sa nedal seknúť. Ryba proste nešla. Sem tam niekto niečo chytil ale bolo toho málo, veľmi málo. V blízkom okolí vyznieval iba Tomáš Mádr, trpezlivou prácou s gumičkou vyčaroval 3 kusy.

Druhé kolo som chytal na druhej strane na najspodnejšom štande. Plandavka, jeden záber, jedna ryba, jeden bod.

Ďalšie kolo som na hrádzi. Pár ťukancov do plandavky, jeden zásek som realizoval, ryba sa po chvíli vypla. Takže 0. No super, už druhá.

Štvrté kolo som na strane bufetu, v hornej časti medzi stromami, fajn závetrie, budem skúšať gumu, Tomáš na ňu má rybu zatiaľ v každom kole, asi na nej niečo bude.

Takže guma, skúšam rôzne prezentácie, guma veselá poskakujúca, guma depresívna, pomaly prepadávajúca sa do hĺbky, guma pasívne rovnomerne vláčená rýchlo, guma pasívne rovnomerne vláčená pomaly, guma majúca epileptický záchvat, guma s Parkinsonom, guma....záber! Na nymfičku, už ani neviem ako ťahanú, konečne poctivý záber, zdolanie a bod. Takéto niečo by malo odmené. Ako odmenu si predstavujem tanier hrachovej polievky s párkom a rezeň zo šalátom. Idem cez prestávku do depa a čo tam nevidím! Tanier hrachovej polievky s párkom a rezeň so šalátom. No paráda.

Ťažko ofukujúc som sa po jedle vybral na svoj 5. štand, na druhú stranu, zhruba uprostred. Tomáš je stále bez 0, všetko na gumu, takže taktika je jasná, budem od neho opisovať. Darí sa mi to až asi 10 minút pred koncom kola, opäť záber na nymfu, nič agresívne, len to oťaželo, ale zásek sedí, veľmi opatrne zdolávam, chytám na 0,08 mm vlasec. Ryba pri zdolávaní pár razy šuchne vlasec o konáre pri brehu a o hranu podberáku. Osmička našťastie vydrží, výborne, mám bodík. Nastáva dilema. Previazat' či nepreviazat'? Aaaaale, však keď doteraz vydržala, tak ešte snád' vydrží. Zaslúžený trest za lenivosť prichádza asi minútu pred koncom, oťaženie, zásek sedí, opatrne zdolávam, ale keď sa ryba váľa po hladine, tak to osmička vzdáva. Smutne navíjam, nadávať môžem akurát na seba, ale nenadávam, mám sa rád. Ďalšiu dilemu, či ešte naväzovať alebo nie za mňa rieši klaksón.

Posledný flek mám na hrádzi, ryba tu počas celého preteku ide najslabšie, vietor sa opiera priamo do tváre, budem hádzať plandu do diaľky a dúfať v náhodnú okoloplovajúcu. Na nymfu v tom vetre nemám nervy, som zvedavý ako s tým popasuje Tomáš, je stále bez nuly. Mal som nejaké kontakty, ale bolo to také nijaké, nesakateľné. Ako keď sa pstruh na tú plandavku iba pozrie a vy ten pohľad zacítite na šnúre. Takže 0. Herr Mádr 2ks. Každú zdolávanú rybu som sprevádzal veľmi závistlivým pohľadom.

Takže je tu krásne číslo 010110. Znie to ako digitálny záznam niečoho dôležitého, ale je to analógový zápis mojich výsledkov v jednotlivých kolách. No, bieda no. Takže rýchlo spracovať výsledky a pustiť sa do vyhodnotenia. Vyhodnotenie sprevádza jediná "výčitka" voči domácim organizátorom a to tenich stupienok víťazov. Pri vyhlasovaní Majstra slovenska bol stupienok prvého miesta veľmi nestabilný. To spôsobilo, že Majster SR, Majo Michalka mal problém s rovnováhou, nevedel dobre udržať balans a dosť sa knísal. Stupienky druhého miesta, kde stál Peter Medo a tretieho, kde stál Igor Slávik boli napodiv stabilné a bezproblémové. Tomáš Madr na zemiakovej štvrtej priečke. Prišlo vyhlásenie celkových výsledkov ligy. Nastala

zvláštna vec. Nestabilný stupienok sa nejakým zázrakom presunul z prvého na druhé miesto a nešťastnou zhodou okolností na ňom opäť stál Majo Michalka. Našťastie celkový víťaz Favorite Jazernej pstruhovej ligy 2016 Peter Horňák a tretí Braňo Pecník Majovi pomohli a udržali ho na stupni víťazov.

Pečené koleno. Výborné.

Všetky kolá dochytané, víťazi jasní, ceny rozdané.

Takže čo na záver? Za nás, organizátorov, spokojnosť veľká. Na to, že to bol prvý ročník, tak sa, myslím a potvrdzovali to odozvy mnohých z vás, vydaril. Ryba síce nie vždy brala tak ako by sme chceli, ale bohužiaľ alebo možno našťastie, toto nevieme nijako ovplyvniť. Vám všetkým patrí poďakovanie, že ste našej lige prejavili dôveru, že ste sa

prihlásili a aktívne zúčastnili ako pretekania, tak aj organizácie. Veľká vďaka patrí nášmu hlavnému sponzorovi, Majovi Maslaňákovi.

Cez zimnú prestávku sa budeme snažiť nájsť možnosti, ako preteky ešte viac zatraktívniť. Budeme radi, ak sa s nami podelíte o svoje postrehy, názory a nápady. Verím, že sa na jar opäť uvidíme.